

Đoạn Kết

LƯU HƯƠNG TỬ LỆNH

Lờ cho bọn Đơn Hiểu Thiên đi rồi, Thanh Phong đạo trưởng gài cửa cẩn thận rồi mới bước lại gần Giang Hàn Thanh.

Dường như quá nóng vì công việc nên khi Thanh Phong đạo trưởng vừa gài cửa thì Giang Hàn Thanh đã lật đật ngồi lên.

Thanh Phong đạo trưởng vội khoát tay thấp giọng:

– Giang nhị công tử nói đúng lắm, bây giờ Quách Diên Thọ bị ám toán thì xác nhận rằng trong Vệ phủ đã có địch nhân trà trộn và như thế ở đây đang lâm vào cảnh tai vách mạch rừng, xin công tử cứ nằm yên, chúng ta dùng truyền âm nhập mật để nói chuyện, được nhiều bảo đảm.

Giang Hàn Thanh nói:

– Vâng, như thế thì tiện lắm, nhưng những vết thương ngoài da này không quan trọng lắm đâu.

Thanh Phong đạo trưởng vẫn cứ lấy thuốc ra, một mặt băng thuốc cho Giang Hàn Thanh, một mặt ông ta dùng truyền âm nhập mật nói:

– Trong đêm nay Nhị công tử đã phát hiện được những gì?

Giang Hàn Thanh nói:

– Chuyện này nói ra dài lắm bây giờ tại hạ có một việc xin thỉnh giáo đạo trưởng.

Thanh Phong đạo trưởng gật đầu:

– Nhị công tử cứ nói:

Giang Hàn Thanh nói:

– Tại hạ nhờ vào thịnh danh còn lại của gia phụ nên có được chút hư danh trong chốn giang hồ và nhất là sau ngày gia huynh bị đối phương cầm tù thì tại hạ mặc nhiên bị lôi vào vòng tranh chấp, bây giờ ai cũng biết rằng bọn Ngũ Phương Môn đang âm mưu thôn tính võ lâm, nhưng chỉ còn Lưu Hương Cốc thì còn rất mơ hồ, đạo trưởng ngày xưa vốn là bạn thân của gia phụ, xin đạo trưởng cho tại hạ biết qua ý kiến của Lưu Hương Cốc?

Thanh Phong đạo trưởng nói:

– Giang nhị công tử hỏi rất đúng và bản đạo có thể nói ngay rằng Lưu Hương Cốc không phải là tà đạo, vả lại cũng không phải bang hội chi cả, họ chỉ là một tổ chức tụ hợp nhất thời để đối phó với kẻ ác độc thì cho chính nghĩa võ lâm.

Ông ta mỉm cười và nói tiếp:

– Nhưng, với tư cách của một trong những Tham Tán của Lưu Hương Cốc, bản đại nói ra Nhị công tử cũng không tin, nhưng nếu bản đạo kể tên một người khác cũng là Tham Tán của Lưu Hương Cốc thì chắc nhị công tử không làm sao không tin được.

Giang Hàn Thanh bây giờ mới biết vị đạo trưởng này cũng là một trong những người lãnh đạo Lưu Hương Cốc, hấn vội hỏi:

– Chẳng hay đạo trưởng nói người ấy là ai?

Thanh Phong đạo trưởng nói:

– Lệnh sư Trúc Kiếm Tiên Sinh.

Giang Hàn Thanh sửng sốt:

– Gia sư cũng tham gia Lưu Hương Cốc nữa à?

Thanh Phong đạo trưởng gật đầu:

– Lệnh sư hiện đảm nhiệm chức vụ Tả Đô Tham Tán.

Giang Hàn Thanh gần như không dám tin rằng thật, hấn không ngờ rằng sư phụ của mình đã treo kiếm quy ẩn từ lâu mà bây giờ bỗng không lại gia nhập Lưu Hương Cốc.

Nhưng bây giờ chính miệng của Thanh Phong đạo trưởng, chính miệng của vị tiền bối bạn thân với cha mình nói ra, hấn không thể không tin.

Hấn hỏi:

– Có thể mời gia sư và đạo trưởng dự vào tổ chức, nhất định là Lưu Hương Cốc Chủ phải là một nhân vật phi thường, chẳng hay đạo trưởng có thể cho biết được chăng?

Thanh Phong đạo trưởng mỉm cười:

– Trước khi trả lời việc đó, bản đạo muốn Giang nhị công tử cho bản đạo biết sơ qua về chuyện công tử đột nhập Ngũ Phượng Môn.

Ông ta ngừng lại một giây rồi nói tiếp:

– Thật ra hành tung của Nhị công tử, nói chung là Lưu Hương Cốc và nói riêng là bản đạo không phải hoàn toàn không hiểu, nhưng trước khi xác định về thái độ của chúng ta đối với toàn cục võ lâm hiện tại, bản đạo muốn được công tử cho nghe kỹ ít nhiều chi tiết.

Nghe tin sư phụ của mình có mặt trong Lưu Hương Cốc, Giang Hàn Thanh không còn nghi ngờ gì nữa, hấn thuật rõ lại tất cả công việc của mình từ khi đột nhập Ngũ Phượng Môn cho đến bây giờ.

Thanh Phong đạo trưởng trầm ngâm một lúc rồi mỉm cười hỏi Giang Hàn Thanh:

– Bản đạo biết bây giờ Giang nhị công tử còn nhiều thắc mắc, thứ nhất là di thể

của lệnh tôn, thứ hai là hành động và tổ chức của Lưu Hương Cốc, thứ ba là sự an nguy của Giang đại công tử và sau cùng là vị thiếu niên thư sinh đã từng cứu công tử qua nhiều bận.

Giang Hàn Thanh mở môi định nói, nhưng Thanh Phong đạo trưởng đã tiếp luôn:

– Chắc Nhị công tử có nghe danh hiệu Thánh Kiếm Đoạt Hồn rồi chứ?

Giang Hàn Thanh gật đầu:

– Vâng, vãn bối có nghe lâu lắm, nhưng sau này không còn nghe ai nhắc đến.

Thanh Phong đạo trưởng mỉm cười:

– Vấn đề Ngũ Phượng Môn tuy chưa thanh toán, nhưng danh hiệu Thánh Kiếm Đoạt Hồn thì Lưu Hương Cốc đang nắm trong tay, và như thế, bản đạo xin báo cho công tử biết rằng vấn đề Ngũ Phượng Môn coi như đã giải quyết xong, bây giờ chỉ còn chờ Lưu Hương Tử Lệnh ban ra thì toàn bộ vấn đề sẽ được thanh toán ngay tức khắc.

Giang Hàn Thanh hỏi:

– Sao gọi là Lưu Hương Tử Lệnh?

Thanh Phong đạo trưởng đáp:

– Vấn đề này có liên quan đến toàn cục, ngay bây giờ chúng ta giải quyết trước mấy công việc lật vật ở đây, như việc Quách Diên Thọ, việc gian tế trong Vệ Phủ, sau đó khi tiếp được Lưu Hương Tử Lệnh thì tất cả những việc thắc mắc còn tồn tại trong lòng của công tử sẽ sáng tỏ như ban ngày.

Giang Hàn Thanh cau mày:

– Nhưng Lưu Hương Tử Lệnh... vãn bối cảm thấy hai tiếng “Tử Lệnh”...

Thanh Phong đạo trưởng đưa tay ra dấu chặn lại mỉm cười:

– Chắc Giang nhị công tử đến nay vẫn băn khoăn về chuyện di thể của Giang đại tiên sinh lắm chứ? Đây, vấn đề là ở chỗ đó, Giang nhị công tử thắc mắc hai tiếng Tử Lệnh làm chi?

Giang Hàn Thanh ngồi phất dậy:

– Đạo trưởng, gia phụ...

Thanh Phong đạo trưởng đưa tay chặn lại:

– Khoan, sự việc tuy đã rõ ràng rồi, nhưng cũng còn phải giải quyết nhiều vấn đề phức tạp, ngay những người trong Ngũ Phượng Môn cũng còn quan hệ với công tử thật nhiều và nhất là vị thiếu niên thư sinh, vậy công tử hãy chờ.

Giang Hàn Thanh đưa mắt nhìn ra cửa sổ, miệng lẩm bẩm:

– Lưu Hương Tử Lệnh, Tử Lệnh...

o O o

***THÁNH KIẾM ĐOẠT HỒN** đã chấm dứt nơi đây, xin quý vị đón xem bộ **LƯU HƯƠNG TỬ LỆNH**. Nó là bộ đại kết thúc của **THÁNH KIẾM ĐOẠT HỒN** mà cuộc tình đa giác giữa Giang Hàn Thanh, Tam cung chủ Tôn Phi Loan, Thanh Kỳ Lệnh Chủ Đào Ngọc Lan, gã thư sinh áo trắng, áo xanh, Tử Quyên... Nó là một bức tranh tuyệt điểm tô bằng máu pha nước mắt...*

hết

Việt Kiếm © 2001 – 2003